

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینۀ ایران

چریکهای فدائی خلق ایران
۰۴ نومبر ۲۰۱۹

پیرامون عوامفریبی های جمهوری اسلامی در آزادی

دستگیر شدگان اخیر!

در روزهای اخیر تعدادی از دستگیر شدگان مراسم روز جهانی کارگر در جلو مجلس و دستگیر شدگان در ارتباط با مبارزات کارگران هفت تپه و همچنین اسماعیل بخشی از نمایندگان کارگران مجتمع نیشکر هفت تپه که در میان نفرت افکار عمومی به حبس های طولانی مدت محکوم گشته اند، با وثیقه های سنگین به طور موقت از زندان آزاد شدند.

امروز، بر بستر خشم و نفرت بحق مردم ما و به ویژه کارگران محروم از کلیت رژیم جمهوری اسلامی و نسبت به بگیر و ببند و محکوم کردن دستگیر شدگان به زندان های طویل المدت، شعار "زندانی سیاسی آزاد باید گردد" بدرستی در هر گوشه این مملکت پژواک یافته است. از این روست که آزادی این زندانیان از چنگال شکنجه گران و پیوستن آنها به خانواده ها و عزیزانشان خواست همه نیروهای آزادیخواه و به خصوص کمونیست های راستین بوده و می باشد. اما در مورد زندانیان نامبرده واقعیت این است که رژیم با بستن محکومیت های سنگین به آنان، این زندانیان را تنها به طور موقت از زندان آزاد نموده و شمشیر دستگاه سرکوب سرمایه داران را بر بالای سر آنها قرار داده است تا از خط و مرزهای تعیین شده دیکتاتوری حاکم قدمی فراتر نهند- که معنای آن حتی عدم مبارزه برای تحقق بدیهی ترین خواسته های کارگران می باشد.

نیازی به تأکید نیست که با توجه به وثیقه های کمر شکن و شرایط حاکم بر به اصطلاح آزادی دستگیر شدگان، همه می دانند که گرچه این زندانیان اکنون خوشبختانه در خارج از زندان به سر می برند، اما تمام هستی و معاش و زندگی آنان همچنان با زنجیرهای محکمتر از قبل، در دست زندانبانان دژخیمی قرار دارد که تمامی جامعه تحت سلطه ما را به یک زندان بزرگ تبدیل کرده و هر لحظه که اراده کنند هر زندانی آزاد شده را بدون ارتکاب هیچ جرمی دوباره به شکنجه گاه های خویش بر خواهند گردانید تا برنامه های ضد خلقی و سرکوبگرانه خویش را علیه کارگران محروم اجراء کنند. این حقایق نشان می دهند که در ورای آزادی این زندانیان هر مصلحت از سوی حاکمان استثمارگر می تواند وجود داشته باشد مگر رحم و مروت و عدالت و اصلاح! این در حالی است که در درجه اول این آزاد شدگان آنهم به طور موقت اساساً نمی بایست توسط مزدوران رژیم دستگیر می شدند. اصولاً،

شرکت در مراسم روز کارگر که جمهوری اسلامی برای بزرگ کردن چهره دیکتاتور خود در انظار جهانی آن را قانونی اعلام کرده چرا باید باعث حبس و محکومیت قضائی گردد؟ یا مگر کارگران هفت تپه از سرمایه داران زالو صفت و حکومت مدافع آنها چه چیزی جز حقوق انسانی و مطالبات بحق خویش را می خواستند که با چنان یورش وحشیانه به تجمعات مسالمت آمیزشان مواجه شدند و نمایندگان شان به شکلی ددمنشانه دستگیر و شکنجه و زندانی گشتند؟

واقعیت این است که آزادی مشروط و با وثیقه های سنگین به اصطلاح زندانیان آزاد شده اخیر، یکی دیگر از مانورهای حکومت سرمایه داران است که با اشاعه توهم نسبت به ماهیت نظام دیکتاتوری حاکم، تلاش می کنند تا برای مدتی هم که شده چهره کارگر کش دیکتاتوری حاکم را بزرگ کنند و رسوائی محکومیت های سنگین و بی ربط این زندانیان را به افراد و دسته های خاصی در حاکمیت نسبت داده و کل رژیم را از آماج خشم کارگران و نیروهای آزادیخواه جامعه مصون دارند.

همانطور که می دانیم از مدتها پیش، مهره هائی از رژیم با پز مصلح و نشان دادن ظاهراً "دلسوزی" خود برای کارگران و فعالان کارگری به ابراز برخی "انتقادات" نسبت به صدور احکام طولانی مدت برای آنان می پرداختند که البته مبداء اش پس از آن بود که رئیس قوه قضائیه، سید ابراهیم رئیسی که یکی از جلادان خون آشام دهه ۶۰ و قاتل هزاران تن از آزادیخواهان ایران می باشد، قیافه "منصف" به خود گرفته و دستور "ویژه‌ای" برای "تجدیدنظر و رسیدگی منصفانه" در مورد "احکام صادره در برخی پرونده‌های اخیر"، صادر نمود. واضح است که این مانورها و توهم پراکنی ها در خدمت رواج اصلاح طلبی و امیدوار نگاه داشتن نیروهای سازشکار در جامعه بود. امروز نیز همانها می کوشند آزادی موقت زندانیان اخیر را نشانه "عدالت" و "اعتدال" در جمهوری اسلامی و نشانه ای از "اصلاح پذیر بودن" آن جا بزنند و چهره کارگر ستیز و تبهکار نظام حاکم را استتار کنند.

باید بدانیم که رواج ایده های اصلاح طلبانه نه فقط از طرف خود دم و دستگاه رژیم (که در مواجهه با خشم و نفرت بیکران کارگران و زحمتکشان از جمهوری اسلامی و نظام سرمایه داری حاکم، خود را ناچار به این کار می بینند)، بلکه از طرف مرتجعان دیگر و حتی نیروهای آزادیخواهی هم صورت می گیرد که بنا به ماهیت طبقاتی خرده بورژوائی خود در توهم نسبت به عملکردهای مکارانه رژیم به سر می برند. این دسته آخر مانور جمهوری اسلامی در آزاد کردن موقت زندانیان نامبرده را - آنهم در شرایطی که محکومیت های طولانی مدت و وثیقه های سنگینی برای آنها تعیین کرده اند که همچون شمشیری بالای سر آزادشدگان قرار گرفته و همواره به آنها خطر زیر پای گذاشتن خط و مرزهای تعیین شده را گوشزد می کند- کودکانه به حساب عقب نشینی رژیم گویا به خاطر تبلیغات اعتراضی در رابطه با آن زندانیان به خصوص در خارج از کشور به حساب می آورند. اینان هنوز ماهیت جنایتکار و در عین حال مکار و حيله گر رژیم جمهوری اسلامی را نشناخته اند و نمی توانند ببینند که "اعطای آزادی" به گروهی از زندانیان با اتهامات کارگری در شرایطی صورت می پذیرد که دستگاه سرکوب این رژیم کارگر ستیز و جنایتکار، روزی نیست که کارگران محروم را که تنها برای مطالبه حق زندگی و دریافت دستمزد به اعتراض دست می زنند، دستگیر و شکنجه نکرده و با زندان و شلاق و تبعید محکوم نکند.

حمله وحشیانه اخیر نیروهای مسلح این رژیم به کارگران هپکو و به خون کشیدن آخرین تجمعات مسالمت آمیز کارگران آذربایجان و دستگیری ده ها تن از آنان و یا برای نمونه، دستگیری نمایندگان کارگران هفت تپه که برای "مذاکره" با مقامات حکومت حول خواسته های کارگران به تهران دعوت شده بودند و همگی به اسارت گرفته شده و با تعهد و به صورت موقتی آزاد شدند، همه و همه نشان می دهند که جمهوری اسلامی ضد خلقی از

دستگیریها و آزادی های اخیر اساساً در جهت کنترل و سرکوب جنبش کارگری و تحکیم موقعیت و سلطه جهنمی اش علیه کارگران و کل جامعه استفاده کرده و خواهد کرد.

آزادی گروهی از زندانیان سیاسی و فعالان کارگری هفت تپه فرصتی ست تا تمامی انسانهای آزادیخواه و نیروهای مبارز و انقلابی برای تبدیل این آزادی موقت به آزادی همیشگی و همچنین آزادی بی قید و شرط تمامی کارگران زندانی گمنام و همه زندانیان سیاسی دیگر، بکوشند و برای تحقق این هدف، امر مبارزه جهت سرنگونی رژیم کارگر ستیر جمهوری اسلامی را با گام های هر چه بلندتری به پیش ببرند.

کارگر زندانی، زندانی سیاسی، آزاد باید گردد!

چریکهای فدائی خلق ایران

۹ آبان [عقرب] ۱۳۹۸ - ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۹